

Mezinárodní škola Zlatého Kříže s Růží
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNÍHO UČENÍ

Dopis č. 7

NĚKTERÉ KONSEKVENCE A ENDURA

Tělesná stránka proměny

Teorie a praxe

Význam výživy

Vegetariánství

Žádné drogy

Jen vnější konsekvence nestačí

Jak silně jsme žiti

Kosmické následky

Prokletí eonů

Endura

Gnose jako pomocná síla

Mezinárodní škola Zlatého Kříže s Růží
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4
www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

NĚKTERÉ KONSEKVENCE A ENDURA

Během čtení posledního dopisu jste poznali, jaký význam má pro spásu mikrokosmu čtyřnásobná osobnost. Všechny orgány – a především krev – nemají vykonávat pouze biologické funkce, které umožňují život v pozemském světě, ale vykazují také skryté schopnosti, které za určitých podmínek dovolí pozemskému člověku poznat nutnost obnovení pravého člověka. Umožňují mu poznat cestu, která k tomu vede, a začít plnit tento životní úkol a uskutečnit ho.

Tělesná stránka proměny

S touto zásadní proměnou jsou tedy spojeny také tělesné procesy v osobnosti. Každé poznání a každý krok k uskutečnění tohoto poznání způsobuje v osobnosti změnu, k níž dochází díky skryté činnosti vnitřních orgánů. Tím se proměňuje aurický oheň a mikrokosmos se stává citlivějším pro příjem sil, které nakonec vedou ke vzkříšení nové duše a ke zjevení osobnosti, která této duši odpovídá. Nám známá čtyřnásobná osobnost s pozemskou duší nezažije žádné zduchovnění, žádné nové stvoření, žádné vzkříšení v božském světě. To není možné. „Tělo a krev nemohou zdědit království, tj. duchovní svět.“

Říká-li nám tedy Evangelium po dva tisíce let, že člověk bude zrozen z „vody a Ducha“, tak se tím nemyslí znovuzrození osobnosti s vědomím já, nýbrž znovuzrození původního, dokonalého člověka, mikrokosmu s jeho aurickým ohněm a jeho nebeskou osobností. Úkolem pozemské osobnosti je s touto zásadní proměnou začít, a tak připravit všechny cesty pro obnovu mikrokosmu. Přestože jsme silně ovlivňováni vyšším já, jsme na tento úkol připraveni díky působení velkých božských snah o záchranu lidstva. Pokud tento úkol rozpoznáváte a dokážete jej přijmout, je vytvořena dostačující základna k tomu, aby bylo možné hovořit o některých základních konsekvencích.

Teorie a praxe

V dialektickém životě se teorie a praxe, poznání a uskutečnění, vždy rozcházejí. To je jeden ze znaků pozemského života. Na stezce, která vede k prapůvodu, tento rozdíl nesmí a nemůže existovat. Proto jde v Kříži s Růží nejen o poznání, ale především o uskutečnění. Samotné poznání neosvobozuje. Poznání může být vždy jen prvním krokem. Poznání, které je přeměněno v čin a novou životní skutečnost, a nové jednání, které opět povzbuzuje proces poznání – to je stezka. Tím, že svůj myšlenkový a citový život odvrátíme od tohoto světa a věnujeme ho tomu Druhému v nás, je umožněn základní obrat a neutralizace pozemské přirozenosti. Na tento jediný cíl zůstáváme nasměrováni. Na tomto pozadí vidíme veškeré své jednání a chování. Ve vnitřním ztišení ustupuje osobnost do pozadí a vytváří prostor pro cirkulaci nových sil. Základnou a předpokladem pro tento proces obnovy jsou některé zásadní změny našeho způsobu života.

Význam výživy

Tyto změny se týkají v prvé řadě naší výživy. Stav krve spoluurčuje látková strava a síly, které jsou v ní obsaženy. Působení stravy je dalekosáhlé. Charakter stravy ovlivňuje naše myšlení a citění a tím také možnost zaměřit se na cíl osvobození duše. Všechno, co ovlivňuje krev, ovlivňuje celého člověka. To je základní životní zákon. „Krev, to je duše.“ Příroda nás tedy

nemůže osvobodit od přírody. Do božské přírody se nemůžeme projít ani proposit. Avšak v přírodě zrozené tělo jako nástroj sloužící stezce je nutné udržovat použitelné tím, že z potravin této přírody volíme nejmenší zlo.

Vegetariánství

To především znamená vyloučit ze stravy zvířecí maso. Požívání zvířecího masa vytváří karmu. Zvířecí tělo a krev obsahují kromě éterických sil také astrální síly neboli síly žádostivosti. Posuzováno z vyššího hlediska jsou to astrální síly, které nás poutají k zemi.

Zvířata jsou vedena skupinovým duchem. Je to kolektivní vědomí každého jednotlivého zvířecího druhu, které je v pozadí veškerých životních projevů nějakého zvířete. Zvíře, které je vedeno na porážku, zažívá všechny hrůzy znásilňovaného tvora. Projevuje se v něm strach, pomsta a odpor skupinového ducha a ty ženou odpovídající síly do každé buňky těla a do každé kapky krve. Těmito silami se pak člověk živí, udržuje jimi tkáň a buňky svého těla, které se jednou má přece stát chrámem Ducha. Proto je vegetariánská strava pro každého člověka, který chce jít stezkou, samozřejmostí.

Kromě vegetariánství nedává duchovní škola pro stravování žádná obecně závazná pravidla. Naopak, strava musí být vždy sestavována individuálně. Některý člověk potřebuje bílkovin nebo cukrů, tuku nebo minerálů víc než jiný. Obecně by měla strava sestávat z ovoce, zeleniny, dalších jedlých rostlin, různých bylin a koření a produktů živých zvířat, která se živí rostlinami. Extrémní formy vegetariánství, jako např. výhradně syrová strava, jsou pro žáka duchovní školy problematické, protože mohou například vyvolat mimořádně sensitivní stavy.

Žádné drogy

Kromě toho se žák zříká alkoholu, nikotinu a všech narkotik a omamných látek.

Alkohol zamlžuje myšlení. I malé množství má silný vliv na mozek s epifýzou a hypofýzou. Schopnost myšlení je tím omezena a vědomí ochromeno. Alkohol činí člověka přístupným vůči negativním vlivům a silám.

Nikotin urychluje degeneraci éterického těla. Škodí dýchacímu systému, srdci a nervům a znemožňuje nám přijímat vyšší étery, které jsou potřebné na stezce.

Narkotika a omamné látky působí stejně jako alkohol a nikotin, ale kromě toho mají ještě některé specifické účinky. Působení omamných látek je všeobecně známé. V žádném případě ale nemůže být jejich prostřednictvím zažíván božský svět nebo vlastní já.

Ještě je třeba se zmínit také o syntetických látkách v potravinách a v léčivech kvůli jejich škodlivému vlivu. Tyto látky urychlují degeneraci éterického těla, které tak postupně ztrácí svou individuálnost, s osobností sladěnou vibrací a tím i živost. Tak vzniká nejhlubší stav zhmotnění těla.

Žák nebude také nosit žádné kožešiny. Zvířecí srst a lidské vlasy vytvářejí pole magnetického záření se schopností vyzařovat a přitahovat. Je-li kožešina dobře preparována, uchovává si určité vlastnosti, i když je zvíře již mrtvé. Pokud se tedy někdo halí do zvířecí kůže, nevyhnutelně zakouší vliv tohoto zvířecího pole záření.

S tímto výčtem zde se spokojíme, protože celé téma je příliš mnohostranné, než abychom je mohli na tomto místě plně probrat.

Jen vnější konsekvence nestačí

Všechny uvedené konsekvence jsou však samy o sobě bezcenné. Osvobozující smysl mají jen v souvislosti s vydáním se na stezku. Samy o sobě nestačí k tomu, aby způsobily osvobození od hmoty. Ani vegetariánství jako maskované náboženství není osvobozující. Přestože se na

tomto základě dostaví určité ozdravení těla, z hlediska božské přírody zůstáváme nemocní tak dlouho, dokud se neuskuteční probuzení původního vědomí, znovuzrození původního člověka. Toto musíme zcela jasně poznat, abychom nahlédli marnost mnohých životních cílů, o které je na tomto světě usilováno. Rozumově citový způsob života a respektování humánních zásad jsou sice samozřejmostí, ale jako cíl jsou v dialektickém světě vzhledem k zákonu protikladů vždy jen iluzí.

Jde o to, abychom pronikli k jádru pravdy. V dialektice se děje vše spekulativně a experimentálně, tzn. že člověk nikdy dopředu neví, jaké to bude mít následky. Člověk věří, že konečně dosáhl cíle, ale v podstatě vyměnil pouze jedno zlo za druhé a dál zůstává v zajetí dialektiky. Pro žáka duchovní školy je jediným hlavním cílem probuzení nového duševního člověka. Základem k tomu je obětování já a odevzdání se božské přírodě. Pouze na tomto základě je možné vyvodit nezbytné důsledky. Vnitřní touha v nás, stesk po domově vzniklý z pravzpomínky, dá vzniknout touze po spáse a tím přitáhne do mikrokosmického systému takové množství gnostických světelných sil, že se uvedené konsekvence stanou samozřejmostí. Potom už neexistuje žádný nátlak kvůli tomu, že musíme uskutečnit něco, co se ještě přičí našemu stavu krve. To všechno samozřejmě potřebuje svůj čas. Proto také nejsou uvedené konsekvence požadovány hned při vstupu do školy, ale teprve po určité době přípravy.

Jak silně jsme žiti

V předchozích dopisech jsme vám vysvětlili, že jsme jen smrtelnou částí mikrokosmu a že ani dnešní mikrokosmos již není plně v souladu s božskou přírodou. Je určován nesvatými silami, my jsme jejich výtvořem a jsme jimi také žiti. Veškeré naše aktivity coby osobnosti, naše myšlení, toužení, cítění a jednání vznikají z impulsů, které na nás působí z takzvaného vyššího já. Přijetím karmy nespočetných inkarnací se vyšší já stalo tak mocným a směrnatým, že se stalo svým přitahujícím a odpuzujícím působením kontrolní instancí – propouští z makrokosmu jen ty síly, které odpovídají stavu bytí mikrokosmu a osobnosti. Proto jsme jako osobnost odsouzeni k určitým vlastnostem, kvůli nimž možná trpíme. Tuto bolest zná každý hledající člověk. Naše vyšší já nás diriguje, jsme jeho obětí. Tento stav je udržován vzájemným působením mezi vyšším a nižším já. Ohniskem těchto vzájemných vlivů je z přírody zrozená osobnost se svým egocentrickým vědomím. Já žije v bludu, že je pravým lidským stvořením a nepřipouští, aby se kromě něho uplatnilo něco jiného.

Má-li se mluvit o rozvoji pravého lidského bytí, pak tomuto žaru sebestřednosti nesmí být již dodávána žádná výživa. Takto je třeba též chápat pravdu Evangelia, slova, která říká Jan při pohledu na Ježíše – nového člověka: „On musí růst, já musím ubývat.“ a slova Krista: „Kdo chce svůj život ztratit pro mne, ten jej – původní život – zachová.“ Dokážeme-li takto rozpoznat své od Boha oddělené vědomí já, potom začneme tak jako Jan zcela vědomě svou cestu pouští. Poznáme bezcennost mnohotvárného snažení a působení světa. Svět se nám stane pouští. Touto pouští vede cesta do „zaslíbené země“. Jiná cesta neexistuje.

Kosmické následky

Dovolte nyní, abychom se ještě zmínili o kosmických následcích našeho sebestředujícího života.

Každý mikrokosmos je obklopen polem záření. Pole záření všech mikrokosmů tvoří společně jediný zářící oblak, který obklopuje celou zeměkouli. Tento mrak kolektivního záření je nabit výsledky lidských dějin, nespočetnými klamnými idejemi a veškerým chaosem karmické zátěže lidských světových period. Jak dole, tak nahoře – jak nahoře, tak dole: mikrokosmos a makrokosmos se nacházejí ve vzájemném vztahu. Zde se setkáváme s prastarou

hermetickou moudrostí. Tak jako žijí ve vzájemné závislosti aurická bytost a osobnost, tak existuje i obapolná závislost mezi mrakem kolektivního záření a mikrokosmy. Lidstvem vyvolané impulsy a síly jsou tímto mrakem v koncentrované formě vyzařovány zpět a lidé na ně odpovídají zesílenou reakcí a novými akcemi. To všechno se děje v malém skrze náš sebesazující se život včetně jeho představ, myšlenek, žádostí, obav, soucítění a chtění. Děje se to ale i ve velkém, například hromadně pronášenými a opakovanými modlitbami, které jsou zcela zaměřeny na sebesazující se život na tomto i na onom světě. A to se neděje pouze díky divokému entusiasmu lidí při různých masových akcích, všechno je ještě posilováno denními, neustále opakovanými sugescemi masmédií v televizi, rozhlase, v novinách a na internetu. Vibrace, které jsou tímto způsobem vyzařovány do atmosféry, se spojují v kolektivním silovém mraku do obrovských silových koncentrací. Tyto koncentrace mohou zesílit natolik, že nabudou vědomí a inteligenci a stanou se bytostí svého druhu. Tyto skutečnosti popisují svatá písmena všech dob; označují tyto nesvaté síly například jako eony, archonty, „knížata a mocnosti pod nebem“ a „vládce tohoto světa“.

Tak svými sebesazujícími životními představami a svým sebesazujícím toužením, myšlením, chtěním a jednáním udržujeme veškerý pozemsko-dialektický život. Vyživujeme tím eony, které ovládají nás i naše bližní. Sebesazující život v této přírodě vždy vytváří karmu, vždy vrší vinu, a to jak individuální, tak i kolektivní. Sebesazování má ve všech životních oblastech tisíce různých projevů. Já vyrušované ze své činnosti hledá neustále novou základnu pro svou existenci. Hledá ji v kultuře, ve vědě, v nejrůznějších náboženských směrech a sektářských skupinách, v dobru, v humanitě, ve spojení s přírodou i v okultních a esoterických cvičeních. Rozpětí tohoto hledání neustále nové základny je tak rozmanité, jako život sám.

Prokletí eonů

Takto sami vytváříme prokletí eonů. Sebesazováním produkujeme neviditelné inteligence, které řídí tento dialektický svět. Aby se udržely, tak se jako každý výtvar obrací na své stvořitele, a my nemáme nejmenší důvod si na toto zjetí a vykořisťování stěžovat. My všichni se přímo podílíme na udržování svého zjetí i zjetí svých bližních.

Teprve když se díky mnoha zkušenostem, které se nahromadily v našem mikrokosmu, staneme cizinci v tomto světě, teprve když začínáme poznávat klamné představy a iluze o ráji na zemi, teprve pak obdržíme také možnost učinit to, co je nezbytně nutné pro osvobození našeho mikrokosmu.

Endura

Co je „nezbytně nutné“? Je to čin, kterým vědomě unikneme ze sevření mocností temnoty, pána tohoto světa tím, že zastavíme své sebestředné aktivity. Nemůžeme to učinit mystickou exaltací ani sentimentálním dojetím či intelektuálními myšlenkovými konstrukcemi, ale pouze jasným poznáním, že náš egocentrický způsob života je kotvou, která poutá náš mikrokosmos k tomuto světu.

Takové přerušování našich sebestředných aktivit označujeme jako enduru. Je to proces, který apoštol Pavel nazývá „denním umíráním“. Tento proces je spuštěn zásadním obrátem, obrácením se ke Gnosi. Začneme-li s procesem endury, potom se v naší mikrokosmické bytosti postupně vyvine a znovu zrodí ten Druhý, úplně jiný člověk.

Na tomto místě možná poukážete na obtíže, které by vám mohlo uplatňování endury způsobit. My vás ale ujišťujeme, že do svého mikrokosmu přitáhnete sílu, která vám umožní

vést zcela jiný život, aniž byste v nejmenším zanedbávali své povinnosti, které vám ukládá váš osud a vaše existence v tomto pozemském životním poli.

V touze po naplnění endury a svatých požadavků je možno použít mnoho metod, avšak bez nejmenšího úspěchu. To se nezmění, dokud já chce násilím nebo cvičením potlačit či rozpustit samo sebe.

Gnose jako pomocná síla

Proto k lidstvu přichází Gnose, původní pranické světlo, aby – pokud je to upřímným přáním člověka vycházejícím ze zkušeností a poznání – uskutečnilo nemožné. Není to já, které musí uskutečnit enduru, není to já, které v ní musí vyniknout, nýbrž Gnose, nebo formulováno mysticko-křesťansky: „Kristus v nás“. Je to síla, „bez níž nemůžeme nic učinit“, síla, která od nás vyžaduje: „Prodej vše, co máš, a následuj mne.“ Přijmete-li tento proces endury, následujete-li tuto sílu, potom začínáte čistit svůj mikrokosmos a zároveň přispíváte k čistění makrokosmu. Potom oslabujete nesvaté vlivy eonů, které jsou vyzařovány na všechny lidi. Pouze procesem endury můžeme opravdu odpustit svým bližním a skutečně jim pomoci.